

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Cob/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321202591
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:1321202591.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Jozefa Angeloviča, v spore žalobcu: PROGRES-INVEST, s.r.o., so sídlom Tkáčska 2, 080 01 Prešov, IČO: 36 507 938, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Jaroščákom, advokátom, so sídlom Radničné nám 33, 085 01 Bardejov, IČO: 35370556, proti žalovanému: Trans Nora s.r.o., so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, IČO: 47 711 221, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Fabian a Novosad s.r.o., so sídlom Masarykova 16, 080 01 Prešov, IČO: 51 913 984, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 23Cb/129/2021-145 z 2. decembra 2021 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov napadnutým uznesením uložil žalovanému povinnosť zdržať sa toho, aby predal, daroval, zmenil, previedol na tretiu osobu v rámci zabezpečovacieho prevodu práva, vložil ako vklad do obchodnej spoločnosti alebo družstva, vykonával iné právne úkony, ktorými sa prevádza vlastnícke právo na tretiu osobu, zriadil záložné právo či vecné bremeno v prospech tretích osôb alebo iné vecné alebo záväzkové právo a akýmkoľvek spôsobom scudzil majetok vo svojom vlastníctve, a to až do právoplatného skončenia veci PROGRES-INVEST, s. r. o. c/a L. V. o určenie neúčinnosti právneho úkonu prevodu obchodného podielu vedenej Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 23Cb/75/2021 a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie vec posúdil v zmysle ustanovení § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d), § 326, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 332 ods. 1, § 334 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Žalobca sa návrhom na vydanie neodkladného opatrenia doručeným Okresnému súdu Bratislava III 20. mája 2021 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia v znení, ako je uvedené vo výroku uznesenia súdu prvej inštancie. Žalobca návrh na vydanie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č. k. 3C/88/2012-264 z 5. januára 2018, právoplatným 3. apríla 2019 a vykonateľným 9. apríla 2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 23Co/53/2018-290 z 27. februára 2019 bol B.. G. A., U.. XX.XX.XXXX, zaviazaný uhradiť jeho právnej predchodkyni obchodnej spoločnosti K. Y. M., E. E. D. XX, O. G., XXXX U., V., V. U.: T. pohľadávku vo výške 347.520,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 347.520,24 eur od 8. mája 2010 do zaplatenia. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou 29. apríla 2021 došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu obchodnej spoločnosti K. Y. M. na (postupníka) neho. Postupca doporučeným listom s doručenkou z 29. apríla 2021 oznámil dlžníkovi B.. G. A., že v zmysle ustanovenia

§ 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) došlo k postúpeniu pohľadávky na neho. K 30. aprílu 2021 predstavoval úrok z omeškania sumu vo výške 343.616,50 eur a pohľadávka sumu vo výške 691.136,74 eur. Nakoľko dlžník neuhradil jeho právnej predchodkyňi judikovanú pohľadávku, jeho právna predchodkyňa podala na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie, v dôsledku čoho je jeho pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 39Ek/811/2019, a to prostredníctvom súdneho exekútora G.. Y. W. (sp. zn. exekučného spisu 252 EX 318/2019). Upovedomenie o začatí exekúcie v zmysle ustanovenia § 61 a nasl. zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Keďže exekučný titul nadobudol vykonateľnosť 9. apríla 2019, v čase realizácie prevodov obchodných podielov mal voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Dlžník v čase realizácie prevodov obchodných podielov na L. V., t. j. na jediného spoločníka žalovaného, preukázateľne vedel, že má splatný záväzok voči nemu, ktorý určite bude vymáhať v exekučnom konaní. Teda L. V. musela mať aj vedomosť o tom, že ak na ňu chce previesť dlžník obchodné podiely (nie aj funkciu štatutára), tak za takýmto konaním dlžníka musí byť opodstatnený dôvod, a síce úmysel dlžníka ukrátiť ho ako svojho veriteľa. Z toho vyplýva, že úmysel dlžníka ukrátiť ho ako svojho veriteľa musel byť L. V. známy. Tvrdenie opaku by bolo s ohľadom na skutočnosť, že dlžník previedol na L.U. V. bonitnú a prosperujúcu obchodnú spoločnosť absurdné a neodôvodniteľné. Má za to, že L. V. nepostupovala s náležitou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, keď od dlžníka nadobudla obchodný podiel v bonitnej a prosperujúcej obchodnej spoločnosti bez toho, aby si náležite zistila okolnosti tohto prevodu (zároveň sa nejedná o zmenu osoby štatutára v týchto obchodných spoločnostiach). Konaním dlžníka a L. V. došlo k jeho ukráteniu, nakoľko sa dlžník zbavil svojho jediného speňažiteľného majetku - obchodného podielu spoločníka v prosperujúcej obchodnej spoločnosti. V prípade, ak by dlžník ako konateľ žalovaného previedol majetok patriaci žalovanému na tretie osoby, tak by obchodný podiel (zexekvovateľný majetok v rámci exekučného konania sp. zn. 252EX 318/2019) de facto predstavoval hodnotu 0,- eur a tým by opätovne došlo k znemožneniu a sťaženiu uspokojenia jeho pohľadávky. Dlžník svojím konaním jednoznačne a bez ďalšieho preukázal, že je kedykoľvek schopný previesť svoj majetok, resp. majetok, ktorý vie dispozične ovládať, na tretie osoby, a to s jasným zámerom - znemožniť a sťažiť uspokojenie jeho pohľadávky, a preto má za preukázané, že dostatočne osvedčil dôvody vydania neodkladného opatrenia. Dlžník tesne pred začatím exekučného konania previedol všetok svoj majetok na spriaznené osoby, a to bez primeraného protiplnenia. Skutočnosť, že dlžník ostal konateľom žalovaného a jedinou spoločníčkou žalovaného sa stala L. V., preukazuje, že tieto osoby sú vo vzájomnom kontakte, t. j. neformálne povedané sa poznajú, resp. sú kamaráti. Tiež to svedčí o tom, že dlžník má naďalej pod kontrolou správu majetku tejto obchodnej spoločnosti (de facto svojho majetku), teda môže s týmto majetkom naďalej disponovať. V dôsledku toho, že L. V. sa s dlžníkom preukázateľne pozná, dosť ťažko môže vyvrátiť, že nevedela, s akým úmyslom na ňu prevádzal obchodný podiel v bonitnej obchodnej spoločnosti, a to bez primeraného protiplnenia. Reálne v trhovej ekonomike je predsa dosť ťažko pochopiteľné a uveriteľné, aby niekto previedol svoj majetok na tretiu osobu bez primeraného protiplnenia, t. j. len napr. na základe určitých sympatií, resp. na základe kamarátskeho vzťahu. L. V. teda musela vedieť, s akým úmyslom na ňu B.. G. A. prevádzal hodnotný obchodný podiel, (aby táto jeho majetková hodnota nebola postihnutá v exekúcií). Keď aj konkrétne túto skutočnosť nevedela, tak v prípade takého nadobudnutia majetku sa mala zaujímať, z akých dôvodov na ňu B.. G.Š. A. prepisuje svoj majetok. Vzhľadom na tieto okolnosti L. V. mohla a mala predpokladať, že nadobudnutím obchodného podielu môže dôjsť k ovplyvneniu postavenia tretích osôb, ktoré majú nejaký právny vzťah s B.. G. A.. Prípadné jej tvrdenie, že dlžník jej de facto daroval tento majetok bez adekvátneho protiplnenia, nie je v trhovej ekonomike bežné, resp. to elementárne odporuje základným pravidlám trhového mechanizmu. Trvá na tom, že v danej veci sa jedná o ukracujúci právny úkon, ktorého jediným účelom je zbaviť sa majetku, a to v prospech spriaznenej osoby, t. j. osoby voči ktorej má dôveru, že bude tento majetok len de iure vlastníť, ale aj naďalej ostane v právnej dispozícii dlžníka cez výkon funkcie štatutárneho orgánu v tejto obchodnej spoločnosti. Všetky vyššie opísané okolnosti potvrdzujú existenciu vedomia L. V. a úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Konaním dlžníka a žalovaného došlo k jeho ukráteniu, nakoľko sa dlžník zbavil svojho jediného speňažiteľného majetku - obchodného podielu spoločníka v prosperujúcej obchodnej spoločnosti.

4. Okresný súd Bratislava III vyhovel návrhu žalobcu v celom rozsahu a 17. júna 2021 vydal uznesenie č. k. 24Cb/6/2021-67, voči ktorému podal odvolanie žalovaný. Žalovaný v odvolaní okrem iného vzniesol aj námietku miestnej nepríslušnosti. Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 4Cob/111/2021-126 z 30. septembra 2021 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalší postup. Z odseku

19. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave je zrejmé, že námietka miestnej nepríslušnosti vznesená žalovaným je dôvodná, a preto na konanie vo veci je príslušný Okresný súd Prešov, ktorému bola vec postúpená.

5. Okresný súd Prešov mal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z listinných dôkazov preukázané, že jediným spoločníkom žalovaného je L. V., na ktorú bol prevedený obchodný podiel v žalovanom. Právna predchodkyňa žalobcu sa v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 3C/88/2012 domáhala zaplataenia 347.520,24 eur s príslušenstvom voči B.. G. A., pričom po právoplatnosti rozsudku a neuhradení dlžnej sumy právna predchodkyňa žalobcu podala na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie. Z podania súdneho exekútora G.. Y. W. je nesporné, že B.. G. A. previedol svoje obchodné podiely, a to nielen obchodný podiel v žalovanom, ale aj v obchodných spoločnostiach A..G., E.. A.. O.. K. Y. X., E.. A.. O... Exekúcia začala 20. júna 2019 a k prevodu obchodného podielu v žalovanom došlo 5. júla 2019, teda po začatí exekučného konania.

6. Žalovaný v odvolaní voči neodkladnému opatreniu vydanému Okresným súdom Bratislava III uviedol, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo B.. G. A. doručené až 16. júla 2019, a teda až týmto dňom sa mohol dozvedieť, že je voči nemu vedené exekučné konanie a hrozí exekúcia jeho majetku. Keďže úkony smerujúce k prevodu obchodného podielu boli vykonané 26. júna 2019 a 28. júna 2019, nemožno mať za osvedčený zámer vyhnúť sa exekúcii na jeho majetok. Hoci je pravdou, že upovedomenie o začatí exekúcie mu bolo doručené až 16. júla 2019, s tvrdením žalovaného sa súd nestotožnil, pretože dlžník mal už predtým vedomosť o právoplatnom a vykonateľnom rozsudku Krajského súdu v Prešove, ktorým mu v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bardejov bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 347.520,24 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Dlžník si teda musel byť vedomý svojej povinnosti uhradiť právnej predchodkyňi žalobcu dlh a aj napriek tomu vykonal úkony smerujúce k tomu, aby tento dlh uhradiť nemusel. Rovnako sa súd nestotožnil s tvrdením žalovaného, že B.. G. A. nebol nikdy skutočným vlastníkom spoločnosti a nevykonával skutočné obchodné vedenie spoločnosti, keďže z výpisu z obchodného registra je nesporné, že B.. G. A. bol od 7. decembra 2018 do 4. júla 2019 jediným spoločníkom žalovaného a od 7. decembra 2018 do 7. júla 2021 aj jediným konateľom žalovaného. Žalovaný sa snažil upriamiť pozornosť na skutočnosť, že je rodinnou firmou, ktorá vždy patrila rodine V., ktorá ho buduje a vkladá doňho svoj majetok. Súd nespochybňuje budovanie žalovaného, ktorý vznikol v roku 2014 a ktorý v značnej miere prosperuje, avšak je prinajmenšom otázne, prečo bol jeho jediným spoločníkom isté obdobie práve B.. G. A., ktorý zdá sa, nie je príbuzným L. V., pričom aj argumentácia žalovaného odôvodňujúca tento krok je taktiež otázna (nástup spoločníčky na materskú dovolenku a následne rodičovskú dovolenku). Možno sa zamyslieť nad skutočnosťou, či by v danom prípade neprichádzal viac do úvahy prevod obchodného podielu na súčasnú spoločníčku žalovaného ako na tretiu osobu ešte v roku 2018, ktorá ako tvrdí žalovaný, len dočasne prebrala funkciu spoločníčky a konateľky. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že by práve tento argument mal relevantným spôsobom vyvrátiť skutočnosť, že L. V. vedela o úmysle B.. G. A. nejakým spôsobom ukrátiť veriteľov. Takéto konanie a argumentácia môže vzbudzovať dôvodné pochybnosti, a aj preto súd považoval nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodné.

7. V tejto súvislosti súd konštatoval, že v danom prípade nebude mať nariadenie neodkladného opatrenia pre žalovaného likvidačný charakter (ako sa snažil žalovaný navodiť vo vyjadrení z 2. júla 2021), pretože súd nariadením neodkladného opatrenia žalovaného žiadnym spôsobom neobmedzuje v užívaní majetku a vo vykonávaní podnikateľskej činnosti. Nariadením neodkladného opatrenia súd obmedzuje žalovaného iba v scudzovaní majetku, a teda podnikateľskú činnosť môže vykonávať aj naďalej.

8. Súd nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, že mal preukázanú dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, a to aj napriek faktu, že žalovaný nie je stranou sporu vo veci samej. To sa odvíja od skutočnosti, že bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie na obchodný podiel L. V. v žalovanom a vzhľadom na charakter veci a bezprostredný súvis s exekučným konaním je potrebné zabezpečiť, aby obchodný podiel (zexecvovateľný majetok) mal stále bonitu a obchodná spoločnosť sa nezbavovala svojho majetku. Tento záver odôvodňuje aj skutočnosť, že v prípade žaloby na určenie neúčinnosti právnych úkonov má veriteľ ako žalobca právo uspokojiť svoju pohľadávku z majetku tretej osoby vlastniacej predmetný majetok, ktorý pôvodne patril dlžníkovi veriteľa, t. j. takáto tretia osoba je v postavení dlžníka voči veriteľovi a vo vzťahu k majetku, ktorý nadobudla, resp. k peňažnej náhrade zodpovedajúcej hodnote daného majetku, ak bol tento už prevedený na ďalšie osoby.

9. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 CSP a priznal úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

10. Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a), f),g), h) CSP, teda, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. K namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam tvrdil, že predpoklad žalobcu, že jeho obchodné vedenie bolo výlučne záležitosťou B.. G. A. je absolútne nesprávny, keďže podľa výpisu z obchodného registra funkciu jeho prokuristu vykonával od 2. augusta 2018 B. V., ktorý bol v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) ním splnomocnený na všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku a on bol aj osobou, ktorá bola nielen de facto, ale aj de iure osobou skutočne poverenou na jeho obchodné vedenie. To potvrdzuje a osvedčuje aj výpis z jeho webovej stránky predložený súdu žalobcom, na ktorej je uvedený telefonický kontakt aj na B. V.. Ďalšou podstatnou skutočnosťou, ktorá vyplýva z úplného výpisu z obchodného registra je, že 100%-ný obchodný podiel a konateľstvo v ňom pôvodne patrilo U. V. (po sobáši U. O.), ktorá bola jeho spoločníčkou do decembra 2018 a konateľkou do novembra 2018. U. O. je dcérou jeho prokuristu B. V. a byť jeho spoločníčkou a vykonávať funkciu jeho konateľky nebolo v jej schopnostiach po tom, ako za účelom starostlivosti o jej syna F. O., ktorý sa narodil 12. októbra 2018, nastúpila na materskú a následne rodičovskú dovolenku. Z tohto dôvodu a na základe zmluvných dojednaní s B.. G. A., ktorý je známy prokuristu B. V., bol B. V. ochotný byť dočasne jeho spoločníkom a dočasne vykonávať funkciu jeho konateľa. B. V. z osobných dôvodov nechcel a ani nemohol byť jeho spoločníkom a prevziať funkciu jeho konateľa, a preto B.. G. A. požiadala a osobitnou zmluvou previedol svoj obchodný podiel v ňom na L. K. (po sobáši L. V.), ktorá bola v čase tohto prevodu partnerkou jeho prokuristu B. V. a neskôr sa stala jeho manželkou. Možno povedať, že vždy patril rodine V., ktorá ho buduje a za účelom jeho rozvoja vkladá doňho svoj majetok a svoj osobný výkon. B.. G. A. nikdy nebol jeho skutočným vlastníkom a rovnako tak nevykonával jeho skutočné obchodné vedenie. Tieto skutočnosti jednoznačne vyvracajú akýkoľvek úmysel jeho súčasnej jedinej spoločníčky L. V., ktorá ani len netušila, že jeho bývalý spoločník B.. G. A. by prevodom svojho obchodného podielu sledoval ukrátenie svojich veriteľov. B.. G. A. nevykonal prevod obchodného podielu v úmysle ukrátiť svojich veriteľov, z jeho strany išlo len o splnenie jeho zmluvného záväzku, na splnenie ktorého bol vyzvaný práve jeho bývalou spoločníčkou U. O. a jeho prokuristom B. V.. B.. G. A. a L. V. nie sú blízkymi osobami v zmysle ustanovení § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka a B.. G. A. v čase prevodu obchodného podielu o svojej minulosti a vzťahoch s tretími osobami L. V. a B. V. vôbec neinformoval a im neboli tieto skutočnosti v čase prevodu obchodného podielu vôbec známe. Za svojvoľné, nepresvedčivé a neosvedčené považuje odôvodnenie uznesenia v časti, v ktorej súd prezentoval svoju úvahu o tom, prečo U. O. v roku 2018 previedla obchodný podiel na B.. G. A. a nie na L. V., v nadväznosti na čo podotýka, že v čase prevodu obchodného podielu U. O. na B.. G. A. ešte B. V. nemal dôverný a vážny vzťah s L. K., teraz V., a preto tá neprichádzala v tom čase do úvahy ako potencionálna tretia osoba, na ktorú by mal byť prevedený obchodný podiel v ňom. Ďalej žalovaný zdôraznil, že nariadeným neodkladným opatrením sa úplne obmedzí jeho obchodná činnosť a toto neodkladné opatrenie bude mať naňho likvidačný vplyv, keďže gro jeho podnikateľskej činnosti spočíva práve vo veľkoobchode, ktorý nie je v dôsledku nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia možný. V dôsledku obmedzenia obchodnej činnosti nebude schopný riadne a včas plniť svoje záväzky voči svojim veriteľom a zamestnancom, a to bude viesť k jeho platobnej neschopnosti a úpadku. Vzhľadom na tieto skutočnosti má za to, že neodkladné opatrenie bolo nariadené v rozpore so zásadou proporcionality. Namietané nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie videl v tom, že nie je stranou v spore o určenie neúčinnosti právneho úkonu, a teda tu absentuje prvý zákonný predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúci v tom, že neodkladným opatrením možno uložiť povinnosť strane. Okrem toho nariadené neodkladné opatrenie je formulované tak široko, nezmyselne a abstraktne, že je materiálne nevykonateľné a navyše je v rozpore so zákonom, ktorý umožňuje uložiť povinnosť nenakladať s určitými vecami alebo právami, teda konkrétnymi a jednoznačne individualizovanými vecami a právami. Z tohto hľadiska nie je zásah do jeho právnej sféry legitímny a v súlade s princípom proporcionality. Navyac ako to vyplýva z návrhu žalobcu, žalobca ani sám nevie špecifikovať, aký majetok vlastní a uvádza iba akési dohady bez reálneho základu a osvedčenia. Aj keď v účtovnej závierke za rok

2020 vykázal majetok v hodnote 499.173,- eur, takmer celú túto sumu predstavujú motorové vozidla v jeho držbe, ktorých vlastníčkami sú leasingové spoločnosti Č. M., K. E., G.-R. W. E. E., E. A. O. a H. W. E. E., E. A. O... V dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia reálne hrozí, že svoje zmluvné záväzky si nesplní a o tieto motorové vozidlá príde. Taktiež má za to, že I. výrok nariadeného neodkladného opatrenia vyznieva po viacnásobnom prečítaní zmätočne a chaoticky, pretože z neho nie je zrejmé, čoho konkrétne sa má zdržať. Zároveň súd tým, že v odvodnení uznesenia neuviedol ako sa vysporiadal s otázkou, či žalobcovi určiť/neurčiť aj povinnosť podať žalobu v merite veci v súdom určenej lehote, nemal ani len osvedčenú skutočnosť, či žalobca už žalobu v merite veci podal. Popritom podľa neho už nie sú namieste ani obavy žalobcu, že ak by dlžník ako jeho konateľ previedol jemu patriaci majetok na tretie osoby, tak by hodnota zexekvovaného majetku v rámci exekučného konania de facto predstavovala 0,- eur a tým by opätovne došlo k znemožneniu a sťaženiu uspokojenia pohľadávky žalobcu, a to z dôvodu, že po doručení skôr zrušeného uznesenia a po oboznámení sa s obsahom žalobcových tvrdení jeho jediná spoločníčka pristúpila k odvolaniu B.. G. A. z funkcie jeho konateľa k 28. júnu 2021 a do tejto funkcie bola ustanovená L. V., ktorá je v súčasnosti jeho jedinou konateľkou. Žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil, že vykonáva úkony smerujúce k zníženiu svojej reálnej hodnoty, dokonca ani len riziko toho, že takéto konanie nastalo, resp. hrozí. V súvislosti s namietaným porušením práva na spravodlivý proces konštatoval, že súd v odvodnení napadnutého uznesenia neuvádza konkrétne osvedčené skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru o možnej dôvodnosti obavy z reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy zapríčinenej nenariadením neodkladného opatrenia. Navyše podľa jemu dostupných informácií žalobca odporuje aj právnym úkonom dlžníka B.. G. A. - zmluvám o prevode obchodných podielov v obchodných spoločnostiach A., G., E. A. O. K. Y. X., E. A. O. a aj v týchto konaniach žalobca navrhoval nariadiť zabezpečovacie opatrenia na obchodné podiely spoločníkov týchto obchodných spoločností a taktiež všeobecné neodkladné opatrenia spočívajúce v zákaze disponovať s majetkom týchto obchodných spoločností. Keďže aj v týchto konaniach ide o rovnakú pohľadávku žalobcu, z hľadiska zásady proporcionality je potrebné komplexne skúmať, či takéto zabezpečenie, resp. dočasná úprava (zákaz nakladať s majetkom) je primeraná, pretože potencionálne postihuje obchodný majetok až troch samostatných obchodných spoločností. Takisto z uznesenia Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 1Cb/27/2021 z 2. júna 2021 je zrejmé, že obchodná spoločnosť Y. X., E. A. O. je vlastníkom značného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v R., ktorý sám osebe už môže dosahovať hodnotu žalobcovej pohľadávky. Vzhľadom na to, že z napadnutého uznesenia nevyplýva ako sa konajúci súd vysporiadal s možnosťou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia namiesto nariadeného neodkladného opatrenia, aj v tomto smere hodnotí napadnuté uznesenie ako nepreskúmateľné. Súčasne podotkol, že v danej veci sa jedná o neodkladné opatrenie voči tretej osobe, a preto bolo potrebné, aby napadnuté uznesenie bolo doručené aj hlavnej žalovanej v spore vo veci samej, t. j. L. V.. Pre úplnosť uviedol, že podľa jemu poskytnutých informácií bol rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 23Co/53/2018-290 z 27. februára 2019 napadnutý dovolaním žalovaného (B.. G. A.), na Najvyššom súde Slovenskej republiky je vec vedená pod sp. zn. 9Cdo 185/2021 a doposiaľ o nej nebolo rozhodnuté. Súčasne podotkol, že k podaniu tohto návrhu došlo až po uplynutí takmer dvoch rokov odvtedy, čo bolo právnomu predchodcovi žalobcu doručené oznámenie súdneho exekútora G.. Y. W. o skutočnostiach, ktorými žalobca odôvodňuje tento návrh a za ten čas nedošlo zo strany povinného ani z jeho strany k úkonom, ktoré by zakladali dôvodnosť návrhu žalobcu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietá a priznáva žalobcovi (správne žalovanému) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že argumentácia žalovaného o tom, že B.. G.Ú. A. sa o exekučnom konaní voči jeho osobe dozvedel až 16. júla 2019 a svoj obchodný podiel na L. V. previedol už 26. júna 2019 je účelová, keďže je jasné, že B.. G. A. vedel o svojom záväzku a o tom, že ak mu pohľadávku neuhradí, tak táto pohľadávka bude vymáhaná v exekučnom konaní už 3. apríla 2019, kedy mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Prešove. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že B.. G. A. bol doslova len pro forma spoločníkom a konateľom žalovaného, podľa neho je nepravdepodobné, aby niekto previedol bonitnú obchodnú spoločnosť s ročnými tržbami vo výške 9.000.000,- eur na cudziu osobu na základe dvojstrannej zmluvy o držbe obchodného podielu za jednorazovú odplatu vo výške 500,- eur, pričom má podozrenie, že zmluva o držbe obchodného podielu je fingovaná a bola podpísaná dodatočne. Žalovaný buď účelovo alebo z nevedomosti zabudol poukázať na skutočnosť, že B.. G. A. nadobudol vlastnícke právo k obchodnému podielu, pretože z predloženej zmluvy o držaní obchodného podielu vyplýva, že žalovaný s dlžníkom uzatvoril zmluvu o držaní obchodného podielu

ako komisionársku zmluvu. V tejto súvislosti dáva do pozornosti, že „v prvom rade platí, že zásada, podľa ktorej sa komisionár nestáva vlastníkom predmetu komisie, sa týka výlučne hnutelných vecí (Obchodný zákonník) a cenných papierov (zákon o cenných papieroch). Uvedená zásada sa už ale netýka prípadov, ak by predmetom komisie (zahrňujúcej nielen obstaranie daného predmetu, ale aj následný výkon správny k nemu) mali byť nehnuteľnosti, pohľadávky alebo iné majetkové hodnoty. Vo všetkých týchto prípadoch bude platiť, že vlastnícke právo v rámci obstarania záležitosti nadobudne komisionár, ktorý ho až následne (v rámci vnútorného vysporiadania z komisionárskeho vzťahu) bude povinný previesť na komitenta. Majetkové záujmy komitenta by za týchto okolností boli vždy predmetom potencionalneho rizika, a to v dôsledku možnej smrti komisionára, jeho insolvenencie alebo exekúcie vedenej na majetok komisionára“ (Ovečková, O. a kol., Obchodný zákonník, Veľký komentár. II. zväzok, Bratislava, Wolter Kluwer, s. r. o., 2017, s 985). Z toho vyplýva, že B.. G. A. nadobudol vlastnícke právo k obchodnému podielu, ktorý je z hľadiska systematiky delenia majetku inou majetkovou hodnotou a tento obchodný podiel previedol na jedinú spoločníčku žalovaného po tom, čo exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a teda sa preukázateľne jedná o neúčinný právny úkon. Žalovaný sa nevysporiadal ani s materiálnoú publicitou údajov zapísaných v obchodnom registri a s tým, prečo bol a doteraz je B.. G.Ú. A. uvedený na jeho webovej stránke ako oficiálna kontaktná osoba, keď v odvolaní sa žalovaný snaží navodiť dojem, že B.. G. A. bol jeho spoločníkom/konateľom len pro forma. Za fabuláciu považuje tvrdenia žalovaného o likvidačnom vplyve nariadeného neodkladného opatrenia na jeho podnikanie, pretože žalovaný nie je obmedzený v užívaní majetku a v podnikateľskej činnosti, len v scudzovaní majetku, nemá zablockované peňažné prostriedky na bankových účtoch a môže v celom rozsahu a bez obmedzenia vykonávať podnikateľskú činnosť. Rovnako nepochopiteľné je tvrdenie žalovaného týkajúce sa nákladných vozidiel vo vlastníctve leasingových spoločností, a to z dôvodu, že tieto vozidlá nie sú majetkom žalovaného, a teda neodkladné opatrenie sa ich nedotýka. Nakoľko nedisponuje detailným súpisom majetku žalovaného, ako nelogické hodnotí tvrdenie žalovaného o neurčitelnosti majetku podliehajúceho neodkladnému opatreniu. Žalovaný si asi neuvedomuje praktické účtovné súvislosti. Keďže žalovaný účtuje v systéme podvojného účtovníctva, jeho majetok je presne evidovaný v účtovnej evidencii, a preto je v tomto prípade bezproblémové majetok presne určiť. Nariadené neodkladné opatrenie sa dostalo do dispozičnej sféry L. V. ako jedinej spoločníčky a konateľky žalovaného tak, že bolo doručené do elektronickej schránky žalovaného, ku ktorej mala L. V. prístup. B.. G. A. bol odvolaný z funkcie konateľa žalovaného po podaní žaloby vo veci samej, po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a po nariadení neodkladného opatrenia Okresným súdom Bratislava III. Nakoľko je B.. G. A. preukázateľne v priateľskom vzťahu s novou konateľkou žalovaného a neustále dochádza k ukracovacím úkonom na jeho úkor, tak dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia sú nielenže osvedčené, ale doslova je nevyhnutné, aby neodkladné opatrenie bolo aj naďalej nariadené. Vzhľadom na skutočnosť, že B.. G. A. previedol obchodný podiel (t. j. majetkovú hodnotu postihnuteľnú v exekučnom konaní) v žalovanom na L. V., tak je bez akýchkoľvek pochybností jasné, že sú osvedčené dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia a že exekučné konanie je ohrozené. Jeho judikovaná pohľadávka aktuálne prevyšuje sumu vo výške 700.000,- eur bez trov exekučného konania a v súčasnosti sa javí, že ani všetok majetok, ktorý B.. G. A. previedol odporovateľnými právnymi úkonmi nebude postačovať na úhradu jeho pohľadávky. Navyše žalovaný svoje tvrdenia o dostatočnej hodnote majetku v iných konaniach nepreukázal žiadnym relevantným spôsobom (napr. odborným znaleckým ohodnotením a pod.), a preto sú tieto jej ničím nepreukázané subjektívne tvrdenia nedôvodné. Zabezpečovacie opatrenie bolo nariadené na obchodný podiel L. V. v žalovanom a vzhľadom na charakter veci a bezprostredný súvis s prebiehajúcim exekučným konaním je fakticky a právne vylúčené, aby vo vzťahu k majetku žalovaného mohlo byť nariadené zabezpečovacie opatrenie, a teda jediným možným prostriedkom ako zabezpečiť, aby zexekvovateľný majetok (obchodný podiel) mal naďalej bonitu/hodnotu je, aby sa žalovaný nezbavoval svojho majetku. Súdny exekútor môže v rámci exekučného konania exekvovať obchodný podiel v žalovanom, nie priamo majetok, ktorý vlastní žalovaný, a preto je nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v tejto veci vylúčené. Právne a vecne bezpredmetná je argumentácia žalovaného o tom, že B.. G. A. podal dovolanie voči rozsudku, pretože exekučný titul je doteraz stále právoplatný a vykonateľný. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal po 30 dňoch od nadobudnutia pohľadávky a pred uplynutím trojročnej premĺčacej doby, nie po takmer dvoch rokoch ako to tvrdí žalovaný. Čo sa týka dobromyseľnosti L. V. pri nadobudnutí obchodného podielu poukazuje na judikát R 64/2021 (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Obdo 10/2020 z 20. augusta 2020), ktorého právna veta znie, „zákonná podmienka odporovateľnosti podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka je splnená aj vtedy, ak osoba, s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uskutočnil, o úmysle dlžníka ukrať svojho veriteľa nevedela, avšak vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon uskutočnený a svoje pomery o

tomto úmysle dlžníka vedieť mala a mohla. Keďže veriteľ je osoba odlišná od účastníkov odporovaného právneho úkonu, môže svoju argumentáciu o ukracujúcom úmysle dlžníka a skutočnosti, že druhá strana o tomto úmysle vedela alebo vedieť mala a mohla, založiť aj len na nepriamych dôkazoch týkajúcich sa napadnutého právneho úkonu alebo okolností, za ktorých bol uskutočnený. Žalovaný mal v roku 2019 tržby 46.000.000,- eur a v roku 2020 vyše 9.000.000,- eur a vo svojom odvolaní potvrdzuje, že má súvis s rodinou V.. Na základe verejne dostupných informácií sa javí, že žalovaný je s veľkou pravdepodobnosťou zapojený do daňových podvodov, čo bude predmetom ním podaného trestného oznámenia. Navyše žalovaný má na svojej webovej stránke uverejnené, že obchoduje so zlatom. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne a aby priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. K vyjadreniu žalobcu podal žalovaný odvolaciu repliku, v ktorej uviedol, že žalobca vo vyjadrení neuvádza vo vzťahu k jeho najpodstatnejším odvolacím dôvodom relevantné skutkové tvrdenia a právny výklad, na ktorý by bolo potrebné osobitne z jeho strany reagovať. Zotrúva na dôvodoch svojho odvolania a má za to, že v danej veci neboli osvedčené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie tak ako bolo súdom prvej inštancie nariadené, je neurčité, v praxi materiálne nevykonateľné a preňho likvidačné.

13. K odvolacej replike žalovaného žalobca nepodal odvolaciu dupliku.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (v zmysle ustanovenia § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. V zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. V danom prípade je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie z dôvodu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami. Odvolací súd konštatuje, že žalobca či už opisom skutkového stavu, alebo predloženými listinnými dôkazmi osvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi ním a žalovaným. Žalobca preukázal potrebu okamžitej úpravy pomerov medzi sporovými stranami z dôvodu, že z opisu skutkového stavu a z ním predložených listinných dôkazov vyplýva prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Z podaného návrhu a z listinných dôkazov vyplýva, že konaním žalovaného by mohlo dôjsť k porušeniu alebo ohrozeniu jeho práv a oprávnených záujmov. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje to, že B.. G. A. si doteraz nesplnil svoju povinnosť uloženú mu rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č. k. 3C/88/2012-264 z 5. januára 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 23Co/53/2018-290 z 27. februára 201 a nezaplatil žalobcovi 347.520,24 eur s príslušenstvom. Voči B.. G. A. ako povinnému je aj naďalej vedené exekučné konanie a podľa tvrdení žalobcu B.. G. A. doposiaľ vykonáva právne úkony, ktorými sa zbavuje svojho majetku a snaží sa zmenšiť hodnotu už prevedeného majetku.

17. Zároveň odvolací súd konštatuje, že žalovaný vo svojom odvolaní poukazuje najmä na skutočnosti, že jeho obchodné vedenie nebolo výlučne záležitosťou B.. G. A. a že B.. G. A. nebol jeho spoločníkom a konateľom, čo podľa neho vyplýva aj z výpisu z obchodného registra. Odvolací súd sa s týmito tvrdeniami žalovaného nestotožňuje, pretože z výpisu z obchodného registra je síce zrejmé, že B. V. je od 2. augusta 2018 prokuristom žalovaného, avšak udelenie prokúry nijako neobmedzuje konateľa vo vykonávaní všetkých právnych úkonov v mene obchodnej spoločnosti. Rovnako z výpisu z obchodného registra má odvolací súd preukázané, že jedinou spoločníčkou žalovaného sa 5. júla 2019 namiesto B.. G. A. stala L. K. (teraz L.U. V.) a od 8. júla 2021 bola do obchodného registra ako jediná konateľka žalovaného zapísaná takisto L. V., a to po tom ako bol B.. G. A. ako jediný konateľ žalovaného z obchodného registra k 8. júlu 2021 vyčiarknutý. V tejto súvislosti je podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné zdôrazniť, že B.. G. A. previedol obchodný podiel na L. K. potom ako sa dozvedel o svojej povinnosti zaplatiť žalobcovi judikovanú pohľadávku a potom ako sa mal dôvod domnievať, že ak si túto svoju povinnosť nesplní, bude na jeho majetok vedená exekúcia a funkciu konateľa B.. G. A. prestal vykonávať až potom, ako Okresný súd Bratislava III. nariadil neodkladné opatrenie v tomto konaní.

18. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že L.Í. V., ani len netušila, že jeho spoločník B.. G. A. prevodom svojho obchodného podielu môže sledovať ukrátenie svojich veriteľov, táto skutočnosť nie je pre nariadenie neodkladného opatrenia relevantná, pričom L. V. ako žalovaná ju bude môcť preukazovať v konaní vo veci samej o určenie neúčinnosti právneho úkonu.

19. Čo sa týka námietky žalovaného, že nariadené neodkladné opatrenie bude mať naňho likvidačný vplyv, keďže gro jeho podnikateľskej činnosti spočíva práve vo veľkoobchode, ktorý nie je v dôsledku nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia možný, odvolací súd konštatuje, že žalovaný má naozaj ako predmet podnikania v obchodnom registri zapísanú aj kúpu tovaru na účely jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod), ale reálny výkon tohto predmetu podnikania nijako nepreukázal. Súčasne odvolací súd podotýka, že nariadeným neodkladným opatrením nedošlo k zablokovaniu účtov žalovaného a žalovaný ani konkrétne neuviedol, v čom je nariadené neodkladné opatrenie preňho likvidačné, keď bežnú obchodnú činnosť na základe dlhodobých kontraktov nemožno považovať za zbavovanie sa majetku.

20. V súvislosti s námietkou žalovaného, že pre nariadenie neodkladného opatrenia nebola splnená jedna z podmienok, keďže nie je dlžníkom žalobcu, senát odvolacieho súdu aj v tejto veci poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II.ÚS 48/2018, podľa ktorého vo vzťahu k tvrdenej nemožnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia proti tretej osobe odlišnej od dlžníka žalobcu treba uviesť, že nie je vylúčené, aby zabezpečovacie opatrenie bolo nariadené aj proti takej osobe, proti ktorej budú smerovať majetkové nároky veriteľa ako žalobcu. V prípade žaloby na určenie neúčinnosti právnych úkonov (odporovacej žaloby) má veriteľ ako žalobca právo uspokojiť svoju pohľadávku (priamo) z majetku tretej osoby vlastniacej predmetný majetok, ktorý pôvodne patril dlžníkovi veriteľa, t. j. takáto tretia osoba je v postavení dlžníka voči veriteľovi a vo vzťahu k majetku, ktorý nadobudla, resp. vo vzťahu k peňažnej náhrade zodpovedajúcej hodnote daného majetku, ak bol tento už prevedený na ďalšie osoby. Vyplýva to z § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

21. Ak žalovaný tvrdil, že nariadené neodkladné opatrenie je formulované široko a v tomto dôsledku bude materiálne nevykonateľné, odvolací súd uvádza, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nebolo tvrdené a ani preukázané, aby žalovaný vlastnil nehnuteľnosti a od žalobcu nie je možné žiadať, aby v návrhu špecifikoval hnutelné veci, ktoré vlastní žalovaný, keďže žalobca nemôže mať o hnutelnom majetku žalovaného vedomosť.

22. Vo vzťahu k argumentu žalovaného, že súd v odôvodnení uznesenia neuviedol ako sa vysporiadal s otázkou, či žalobcovi určiť/neurčiť aj povinnosť podať žalobu v merite veci v súdom určenej lehote, odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie v tomto konaní nemal dôvod uložiť žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej, pretože odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že žalobca už žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu voči L. V. ako žalovanej Okresnému súdu Prešov doručil 19. mája 2021 a Okresný súd Prešov vedie na základe tejto žaloby konanie pod sp. zn. 23Cb/75/2021.

23. Odvolaciemu súdu je rovnako z jeho činnosti známe, že na základe návrhov žalobcu bolo už skôr uznesením Okresného súdu Bardejov, č. k. 1Cb/27/2021-80 z 2. júna 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 5Cob/30/2021-201 zriadené záložné právo na obchodné podiely E. M. v obchodných spoločnostiach A..G., E.. A.. O.. K. Y. X., E.. A.. O.., uznesením Okresného súdu Prešov, č. k. 23Cb/75/2021-64 zo 14. júna 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 3Cob/40/2021-168 z 23. septembra 2021 zriadené záložné právo na obchodný podiel L. V. v obchodnej spoločnosti Trans Nora, s. r. o. a uznesením Okresného súdu Bardejov, č. k. 1Cb/27/2021-271 z 27. septembra 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Cob/3/2022-314 z 25. januára 2022 zriadené záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve obchodnej spoločnosti Y. X., E.. A.. O., a to všetko za účelom zabezpečenia judikovanej pohľadávky žalobcu vo výške 347.520,24 eur s príslušenstvom. Ak však žalovaný s ohľadom na zabezpečovacie opatrenia a neodkladné opatrenia už nariadené, spochybňuje proporcionalitu napadnutého neodkladného opatrenia, odvolací súd podotýka, že žalovaný v tomto konaní nepreukázal, že už zabezpečený majetok má takú hodnotu ako vymáhaná pohľadávka. Pokiaľ žalovaný nepredložil odvolaciemu súdu relevantné dôkazy nasvedčujúce tomu, že doposiaľ zabezpečený majetok je dostačujúci, resp. dosahuje hodnotu

judikovanej pohľadávky s príslušenstvom, odvolací súd nemal možnosť na základe relevantných údajov vykonať test proporcionality s jednoznačným záverom. Vzhľadom na značnú výšku judikovanej pohľadávky a jej príslušenstva v tomto štádiu konania nebolo možné vysloviť neproporcionalitu súdom prvej inštancie nariadeného neodkladného opatrenia.

24. Takisto sa podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nemusel vysporadúvať s možnosťou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia namiesto nariadeného neodkladného opatrenia, keďže ako už odvolací súd uviedol v predchádzajúcich odsekoch, záložné právo na obchodný podiel L. V. v žalovanom bolo zriadené uznesením Okresného súdu Prešov, č. k. 23Cb/75/2021-64 zo 14. júna 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 3Cob/40/2021-168 z 23. septembra 2021 a nebolo preukázané, že by nehnuteľný majetok žalovaný vlastnil.

25. Čo sa týka doručenia napadnutého uznesenia L. V., vzhľadom na skutočnosť, že menovaná je konateľkou žalovaného, je nepravdepodobné, aby o napadnutom uznesení nezískala vedomosť a aby nemala možnosť sa s jeho obsahom oboznámiť.

26. Odvolací súd považuje za irelevantnú pre nariadenie neodkladného opatrenia aj skutočnosť, že proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 23Co/53/2018-290 z 27. februára 2019 podal B. G. A. ako žalovaný dovolanie, keďže právoplatnosť rozsudku odvolacieho súdu nie je podaním dovolania dotknutá. Avšak, ak by dovolací súd na základe tohto dovolania rozsudok odvolacieho súdu, alebo aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, mohol by sa žalovaný domáhať zrušenia tohto neodkladného opatrenia.

27. K tvrdeniu žalovaného, že k podaniu tohto návrhu došlo až po uplynutí takmer dvoch rokov odvtedy, čo bolo právnomu predchodcovi žalobcu doručené oznámenie súdneho exekútora G. Y. W. o skutočnostiach, ktorými žalobca odôvodňuje tento návrh a za ten čas nedošlo zo strany povinného ani z jeho strany k úkonom, ktoré by zakladali dôvodnosť návrhu žalobcu, odvolací súd uvádza, že žalobca nadobudol judikovanú pohľadávku až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 29. apríla 2021 a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal po 30 dňoch od jej nadobudnutia, ale aj to, že obava, že exekúcia bude ohrozená môže existovať počas dlhšieho časového obdobia.

28. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP), pričom vychádzal zo stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).